

2. Treba li članak 2. i članak 19. stavak 1. UEU-a u vezi s člankom 47. Povelje o temeljnim pravima, u situaciji u kojoj u sastavu suda zasjeda osoba koja je imenovana u uvjetima opisanima u točki 1., tumačiti na sljedeći način:
- (a) protivi im se primjena odredbi nacionalnog prava kojima se isključiva nadležnost za ispitivanje zakonitosti imenovanja takve osobe na sudačku dužnost dodjeljuje vijeću Suda Najwyższyj (Vrhovni sud, Poljska) koje se sastoji isključivo od osoba koje su na sudačku dužnost imenovane u uvjetima opisanima u točki 1. i koje pritom nalažu da se ne razmatraju prigovori koji se odnose na imenovanje na sudačku dužnost, uzimajući u obzir institucionalni i strukturni kontekst;
 - (b) zahtijevaju, kako bi se osigurao koristan učinak europskog prava, da se odredbe nacionalnog prava tumače na način koji će sudu omogućiti da po službenoj dužnosti izuzme takvu osobu iz odlučivanja o predmetu na temelju odredbi o izuzimanju suca koji nije sposoban odlučivati (*iudex inhabilis*) koje se primjenjuju po analogiji.

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 23. ožujka 2021. uputio Sąd Rejonowy dla Warszawy-Woli w
Warszawie (Poljska) – K.D./ Towarzystwo Ubezpieczeń Ż S.A.**

(Predmet C-208/21)

(2021/C 289/32)

Jezik postupka: poljski

Sud koji je uputio zahtjev

Sąd Rejonowy dla Warszawy-Woli w Warszawie

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: K.D.

Tuženik: Towarzystwo Ubezpieczeń Ż S.A.

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 3. stavak 1. u vezi s člankom 2. točkom (d) Direktive 2005/29/EZ ⁽¹⁾ tumačiti na način da se njime značenje pojma nepoštene poslovne prakse usredotočuje samo na okolnosti povezane sa sklapanjem ugovora i predstavljanjem proizvoda potrošaču, ili pak područjem primjene Direktive, a samim time i nepoštenom poslovnom praksom, treba smatrati to što trgovac koji je autor proizvoda sastavlja zavaravajući tipski ugovor koji je osnova za funkcioniranje prodajne ponude koju je sastavio drugi trgovac i stoga nije izravno povezan sa stavljanjem proizvoda na tržište?
2. U slučaju potvrdnog odgovora na prvo pitanje, treba li smatrati da je na temelju Direktive 2005/29/EZ za primjenu nepoštene poslovne prakse odgovoran trgovac koji je odgovoran za sastavljanje zavaravajućeg tipskog ugovora, ili pak trgovac koji na temelju takvog tipskog ugovora predstavlja proizvod potrošaču i izravno je odgovoran za stavljanje proizvoda na tržište, ili pak treba smatrati da su na temelju Direktive 2005/29/EZ odgovorna oba trgovca?
3. Protivi li se članku 3. stavku 2. Direktive 2005/29/EZ nacionalni propis (tumačenje nacionalnog prava) kojim se potrošaču dodjeljuje pravo da od nacionalnog suda zahtijeva da poništi ugovor sklopljen s trgovcem uz povrat uzajamnih činidbi ako je na potrošačevo davanje izjave o namjeri sklapanja ugovora utjecala nepoštena poslovna praksa trgovca?
4. u slučaju potvrdnog odgovora na treće pitanje, treba li Direktivu 93/13 smatrati odgovarajućom pravnom osnovom za ocjenu postupanja trgovca koje se u odnosu s potrošačem sastoji od korištenja nerazumljivog i nejasnog tipskog ugovora te treba li stoga zahtjev da ugovorna odredba mora biti sastavljena jasno i razumljivo utvrđen člankom 5. Direktive 93/13 ⁽²⁾ tumačiti na način da u ugovorima o osiguranju povezanim s kapitalnim fondom osiguranja koji se sklapaju s

potrošačima taj zahtjev ispunjava ugovorna odredba o kojoj se pojedinačno pregovaralo, a kojom se izričito ne utvrđuje razmjernost ulagačkog rizika tijekom trajanja ugovora o osiguranju, nego se samo obavještava o mogućnosti gubitka dijela uplaćene prve premije i tekućih premija u slučaju raskida osiguranja prije kraja razdoblja osiguranja?"

- (¹) Direktiva 2005/29/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 11. svibnja 2005. o nepoštenoj poslovnoj praksi poslovnog subjekta u odnosu prema potrošaču na unutarnjem tržištu i o izmjeni Direktive Vijeća 84/450/EEZ, direktiva 97/7/EZ, 98/27/EZ i 2002/65/EZ Europskog parlamenta i Vijeća, kao i Uredbe (EZ) br. 2006/2004 Europskog parlamenta i Vijeća („Direktiva o nepoštenoj poslovnoj praksi”) (SL 2005., L 149, str. 22.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 8., str. 101.)
- (²) Direktiva Vijeća 93/13/EEZ od 5. travnja 1993. o nepoštenim uvjetima u potrošačkim ugovorima (SL 1993., L 95, str. 29.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 12., str. 24.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 6. travnja 2021. uputio Consiglio di Stato (Italija) – Italy
Emergenza Cooperativa Sociale / Azienda Sanitaria Locale Barletta-Andria-Trani**

(Predmet C-213/21)

(2021/C 289/33)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Consiglio di Stato

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Italy Emergenza Cooperativa Sociale

Tuženik: Azienda Sanitaria Locale Barletta-Andria-Trani

Prethodna pitanja

Protivi li se članku 10. točki (h) Direktive 2014/24/EU (¹) kao i uvodnoj izjavi 28. te direktive nacionalni propis kojim se predviđa da se usluge iznimno hitnog i hitnog prijevoza vozilima hitne medicinske službe mogu sporazumom prioritarno dodijeliti volonterskim organizacijama ako su one upisane u jedinstveni nacionalni registar trećeg sektora najmanje šest mjeseci, i ako pripadaju mreži udruženja te su ovlaštene u skladu s primjenjivim regionalnim propisom (ako postoji) i pod uvjetom da se tom dodjelom jamči pružanje usluga u sustavu stvarnog doprinosa društvenom cilju i ostvarivanju ciljeva solidarnosti uz uvjete ekonomske isplativosti i primjernosti te poštovanje načela transparentnosti i nediskriminacije, a da se pritom među osobama kojima se mogu dodijeliti ti sporazumi ne predviđaju druge neprofitne organizacije, konkretnije, socijalne zadruge kao neprofitna socijalna poduzeća?

(¹) Direktiva 2014/24/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. veljače 2014. o javnoj nabavi i o stavljanju izvan snage Direktive 2004/18/EZ (SL, 2014., L 94, str. 65.).

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 6. travnja 2021. uputio Consiglio di Stato (Italija) – Italy
Emergenza Cooperativa Sociale / Azienda Sanitaria Provinciale di Cosenza**

(Predmet C-214/21)

(2021/C 289/34)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Consiglio di Stato

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Italy Emergenza Cooperativa Sociale